

Czwartek, 10 marca 2011 r.

Pakistan - zabójstwo Szahbaza Bhattiego, ministra ds. mniejszości

P7_TA(2011)0098

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie Pakistanu, w szczególności zabójstwa Szahbaza Bhattiego

(2012/C 199 E/21)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje dotyczące praw człowieka i demokracji w Pakistanie, zwłaszcza rezolucje z dnia 20 stycznia 2011 r. ⁽¹⁾, 20 maja 2010 r. ⁽²⁾, 12 lipca 2007 r. ⁽³⁾, 25 października 2007 r. ⁽⁴⁾ i 15 listopada 2007 r. ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka na świecie za rok 2009 oraz w sprawie polityki Unii Europejskiej w tym zakresie ⁽⁶⁾,
  - uwzględniając konkluzje Rady w sprawie nietolerancji, dyskryminacji i przemocy ze względu na wyznanie lub przekonania, przyjęte w dniu 21 lutego 2011 r.,
  - uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel UE Catherine Ashton z dnia 2 marca 2011 r. w sprawie zabójstwa Szahbaza Bhattiego, który był w rządzie Pakistanu ministrem ds. mniejszości,
  - uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Parlamentu Europejskiego Jerzego Buzka z dnia 2 marca 2011 r.,
  - uwzględniając art. 18 Powszechnej deklaracji praw człowieka z 1948 r.,
  - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych ONZ,
  - uwzględniając deklarację ONZ z 1981 r. w sprawie likwidacji wszelkich form nietolerancji i dyskryminacji ze względu na wyznanie lub przekonania,
  - uwzględniając art. 19 konstytucji Pakistanu, dotyczący wolności słowa,
  - uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 2 marca 2011 r. pakistański minister ds. mniejszości Szahbaz Bhatti został zamordowany przez uzbrojonych mężczyzn: ostrzelali oni samochód, którym minister jechał do pracy w stolicy Islamabadzie; mając na uwadze, że do zabójstwa przyznała się grupa, która sama się nazywa Tehrik-i-Taliban Punjab (Talibański Ruch Pendżabu), i oświadczyła, że ministra zabito za postawę wobec przepisów wprowadzających zakaz bluźnierstwa,
- B. mając na uwadze, że chociaż ugrupowania islamistyczne wielokrotnie groziły Szahbazowi Bhattiemu śmiercią, władze Pakistanu odrzuciły jego wniosek o przyznanie kuloodpornego samochodu służbowego i wybranych przez niego zaufanych pracowników ochrony,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0026.⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0194.⁽³⁾ Dz.U. C 175 E z 10.7.2008, s. 583.⁽⁴⁾ Dz.U. C 263 E z 16.10.2008, s. 666.⁽⁵⁾ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 432.⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0489.

Czwartek, 10 marca 2011 r.

- C. mając na uwadze, że Szahbaz Bhatti był jedynym chrześcijaninem w pakistańskim rządzie i jednym z niewielu czołowych polityków w kraju odważnie zwalczających wspomniane przepisy i niesprawiedliwości, do jakich doprowadziło ich stosowanie,
- D. mając na uwadze, że do zabójstwa doszło zaledwie dwa miesiące po zamordowaniu Salmana Taseera, gubernatora prowincji Pendżab, przez jednego z pracowników jego własnej ochrony, który nie zgadzał się ze stanowiskiem Salmana Taseera, sprzeciwiającemu się przepisom zakazującym bluźnierstwa,
- E. mając na uwadze, że w dniu 1 marca 2011 r. w podobny sposób zginął trzeci wybitny pakistański obrońca praw człowieka, Naeem Sabir Jamalini, koordynator pakistańskiej Komisji Praw Człowieka, który szczególnie aktywnie zwalczał naruszenia praw człowieka w regionie Beludżystanu,
- F. mając na uwadze, że – według doniesień – przeciwko byłej pakistańskiej minister Sherry Rehman, znanej dziennikarce prowadzącej również reformatorską działalność polityczną, ogłoszono fatwę i wskazano ją jako kolejny cel morderców,
- G. mając na uwadze, że minister Szahbaz Bhatti i gubernator Salman Taseer wyrażali tylko oficjalne stanowisko rządzącej Pakistańskiej Partii Ludowej; mając na uwadze, że w dniu 30 grudnia 2010 r. rząd Jusufa Razy Gilaniego publicznie wycofał się ze zobowiązania – będącego elementem jego programu wyborczego – do dokonania przeglądu przepisów zakazujących bluźnierstwa, pozostawiając tym samym zwolenników reformy w izolacji i wystawiając ich na nieustanne zagrożenie ze strony radykalnych przywódców religijnych i bojowników ugrupowań ekstremistycznych, którzy zastraszają osoby wyrażające odmienne poglądy, grożą im i zabijają je,
- H. mając na uwadze, że politycy, partie polityczne oraz przedstawiciele mediów i społeczeństwa obywatelskiego, np. obrońcy praw kobiet i praw człowieka, są nieustannie zastraszani, a nawet mordowani, w związku z czym publiczna debata na temat przepisów zakazujących bluźnierstwa jest tłumiona z coraz większą siłą,
- I. mając na uwadze, że zgodnie z art. 3 ust. 5 Traktatu o Unii Europejskiej wspieranie demokracji oraz poszanowanie praw człowieka i swobód obywatelskich to podstawowe zasady i cele Unii Europejskiej stanowiące podstawę jej stosunków z krajami trzecimi; mając na uwadze, że pomoc UE w dziedzinie rozwoju jest uzależniona od przestrzegania praw człowieka i praw mniejszości,
  - 1. zdecydowanie potępia brutalne morderstwo Szahbaza Bhattiego, ministra ds. mniejszości w rządzie Pakistanu, do którego doszło w dniu 2 marca 2011 r., oraz składa najszczerze kondolencje rodzinie i przyjaciółom ofiary oraz mieszkańcom Pakistanu, a także wyrazy solidarności ze wszystkimi, którzy pomimo groźb nadal głoszą swoje stanowisko;
  - 2. wyraża podziw dla odwagi ministra Szahbaza Bhattiego i dla wykazywanego przez ministra zaangażowania na rzecz sprawiedliwości, dialogu międzywyznaniowego oraz wolności religii i przekonań w Pakistanie, a także dla troski okazanej przez niego Asii Bibi, chrześcijance i matce piątki dzieci skazanej na śmierć za bluźnierstwo, pomimo nieustannych groźb i ciężącego na nim ogromnego ryzyka;
  - 3. wyraża uznanie dla poświęcenia, z jakim minister Szahbaz Bhatti zwalczał przepisy zakazujące bluźnierstwa oraz niesprawiedliwość, do jakiej prowadziło ich stosowanie; dostrzega postępy dokonane w czasie sprawowania funkcji ministra przez Szahbaza Bhattiego, w tym istotne, dyskretnie prowadzone negocjacje w sprawie możliwości wprowadzenia zmian w tych przepisach;
  - 4. zauważa, że w przeciwieństwie do nikłej reakcji publicznej na zabójstwo gubernatora Salmana Taseera z powszechnym potępieniem spotkało się zamordowanie ministra Szahbaza Bhattiego: na całej scenie politycznej, w mediach oraz we wszystkich grupach wyznaniowych i etnicznych pakistańskiego społeczeństwa; wyraża nadzieję, że ten akt przemocy pomoże zewrzeć szeregi wszystkim tym, którzy dążą do obrony demokratycznych wartości zapisanych w konstytucji Pakistanu;

Czwartek, 10 marca 2011 r.

5. wzywa władze Pakistanu, by przeprowadziły gruntowne śledztwo dotyczące wszelkich aspektów morderstwa Szahbaza Bhattiego i szybko postawiły przed wymiarem sprawiedliwości wszystkich sprawców tej zbrodni, ściśle przestrzegając zasad państwa prawa, a także by zapewniły szybki i sprawiedliwy proces zabójcy gubernatora Salmana Taseera;
6. wzywa rząd Pakistanu do nasilenia działań mających zapewnić bezpieczeństwo ministrom i osobom, którym w konkretny sposób grożą ekstremiści religijni i terroryści, np. byłej minister ds. informacji Sherry Rehman oraz prawnikom występującym jako obrońcy osób oskarżonych o bluźnierstwo;
7. zachęca rząd Pakistanu do niezwłocznego mianowania nowego ministra ds. mniejszości i wyraża opinię, że osoba ta powinna być zdecydowanym i bezstronnym przedstawicielem mniejszości;
8. zachęca rząd Pakistanu, by wspierał ministra ds. mniejszości w kontynuowaniu pracy i wizji Szahbaza Bhattiego, zwłaszcza krajowego dialogu między przywódcami religijnymi i oddolnego projektu dzielnicowych komisji zgody międzywyznaniowej;
9. z całą mocą powtarza apel do rządu Pakistanu, wszystkich partii politycznych, społeczeństwa obywatelskiego i mediów, by zachowały wspólny front i odpierały ataki ekstremistów; wyraża nadzieję, że skład i działania rządu Pakistanu będą odzwierciedlać wieloetniczny i wielowyznaniowy skład pakistańskiego społeczeństwa;
10. apeluje o wsparcie ze strony wojska, wymiaru sprawiedliwości, mediów i klasy politycznej dla pilnego i konstruktywnego wycofania się z polityki ustępstw wobec ekstremistów, gdyż status quo przyniósł równie dramatyczne konsekwencje; wzywa rząd Pakistanu, by nie dopuścił do sytuacji, w której ekstremiści zagłuszą podnoszące się w kraju głosy opowiadające się za tolerancją religijną i poszanowaniem powszechnych wartości praw człowieka;
11. jest głęboko zaniepokojony atmosferą nietolerancji i przemocy, i zdecydowanie wzywa rząd Pakistanu do ścigania osób nawołujących do przemocy w Pakistanie, zwłaszcza tych, które nawołują do mordowania osób lub przedstawicieli grup, z którymi się nie zgadzają, a w niektórych przypadkach oferują również nagrody za takie zabójstwa, a także do podejmowania dalszych działań sprzyjających debacie na ten temat;
12. wyraża szczególne uznanie dla wysiłków byłej minister Sherry Rehman i zamordowanego ministra ds. mniejszości Szahbaza Bhattiego o wprowadzenie zmian w przepisach zakazujących bluźnierstwa, by zapobiec ich nadużywaniu, a także wzywa rząd do uchylecia tych przepisów i innych przepisów o charakterze dyskryminacyjnym, m.in. sekcji 295 B i C kodeksu karnego, które należą do relikwów przeszłości; zdecydowanie wzywa również rząd Pakistanu do egzekwowania takich obowiązujących przepisów, jak art. 137 kodeksu karnego, który uznaje nawoływanie do nienawiści za przestępstwo;
13. wzywa właściwe instytucje UE, by włączyły zagadnienie tolerancji religijnej w społeczeństwie do dialogu politycznego z Pakistanem, ponieważ kwestia ta ma zasadnicze znaczenie dla długofalowej walki z ekstremizmem religijnym;
14. sugeruje, by UE zaprosiła rząd Pakistanu na doroczne wspólne posiedzenie przy okrągłym stole, poświęcone sytuacji mniejszości w Pakistanie, i by włączyła Parlament Europejski w przygotowania do takiego spotkania i przeprowadzenie go;
15. wzywa właściwe instytucje UE do dalszego udzielania wsparcia finansowego organizacjom działającym w dziedzinie praw człowieka i obrońcom tych praw oraz do określenia praktycznych metod wspierania ruchów społeczeństwa obywatelskiego w Pakistanie w walce z przepisami zakazującymi bluźnierstwa i innymi przepisami o charakterze dyskryminacyjnym;

Czwartek, 10 marca 2011 r.

16. z zadowoleniem przyjmuje niedawne konkluzje Rady w sprawie nietolerancji, dyskryminacji i przemocy ze względu na wyznanie lub przekonania, w których odniesiono się do intensyfikacji działań UE w tej dziedzinie; wzywa właściwe instytucje UE, by czynnie zajmowały się sprawą prześladowań religijnych na świecie;

17. wzywa właściwe instytucje UE, by przeanalizowały możliwość wykorzystania europejskiego instrumentu na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie do finansowania działań wspierających walkę z nietolerancją religijną, ekstremizmem i dyskryminacyjnymi przepisami na całym świecie; ponownie wzywa wysoką przedstawiciel do tworzenia w dyrekcji ds. praw człowieka Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych stałych zasobów do monitorowania wprowadzanych przez rządy i społeczeństwa ograniczeń wolności przekonań i praw powiązanych;

18. wzywa właściwe instytucje UE, by zachęcały rząd Pakistanu do przywrócenia odrębnego ministerstwa praw człowieka oraz konstruktywnej, niezależnej i bezstronnej krajowej komisji praw człowieka;

19. wzywa właściwe instytucje UE, by nakłaniały rząd Pakistanu do stania na straży klauzuli demokracji i praw człowieka zapisanej w umowie o współpracy między Unią Europejską a Islamską Republiką Pakistanu; zwraca się do Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych o przedstawienie sprawozdania z wdrażania umowy o współpracy oraz klauzuli dotyczącej demokracji i praw człowieka;

20. przypomina, że Pakistan ma określone obowiązki jako sygnatariusz Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, i wzywa właściwe organy pakistańskie do włączenia się w proces przeglądu zakresu ogólnych zastrzeżeń do tego paktu, z których część ogranicza prawa zapisane w konstytucji Pakistanu lub jest sprzeczna z zasadą nadrzędności prawa międzynarodowego nad prawem krajowym; uważa, że obecny sposób stosowania przepisów zakazujących bluźnierstwa stanowi rażące naruszenie wspomnianych obowiązków, i wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych do uwzględnienia tego faktu przy rozpatrywaniu ewentualnych wniosków o włączenie Pakistanu do systemu GSP+ w roku 2013 i kolejnych latach oraz do składania Parlamentowi Europejskiemu sprawozdań w tej sprawie;

21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, Wysokiej Przedstawiciel Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa / wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Pakistanu.

Białoruś, w szczególności przypadek Alaksieja Michalewicza i Natalii Radiny

P7_TA(2011)0099

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie Białorusi (w szczególności w sprawie Alesia Michalewicza i Natalii Radzinej)

(2012/C 199 E/22)

Parlament Europejski,

— uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Białorusi, a zwłaszcza rezolucje z dni: 20 stycznia 2011 r. ⁽¹⁾, 17 grudnia 2009 r. ⁽²⁾ i 22 maja 2008 r. ⁽³⁾,

— uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel UE Catherine Ashton w sprawie skazania przedstawiciela opozycji białoruskiej złożone w Brukseli w dniu 18 lutego 2011 r.,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0022.

⁽²⁾ Dz.U. C 286 E z 22.10.2010, s. 16.

⁽³⁾ Dz.U. C 279 E z 19.11.2009, s. 113.